

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาข้อมูลสองชุด ซึ่งได้มาจากประชากรกลุ่มเดียวกัน โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็นวิธีที่จะหาให้ทราบขนาดแห่งความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลสองชุด สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งได้มาจากการคำนวณตามระเบียบวิธีสถิติ จะเป็นเครื่องชี้ให้ทราบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั้งสองมีลักษณะเป็นอย่างไร การที่ข้อมูลสองชุดมีความสัมพันธ์ต่อกัน มีใ้หมายความว่าข้อมูลทั้งสองเป็นเหตุผลของกันและกัน ตัวอย่างเช่น มีผู้สงสัยว่าการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับการเป็นโรคมะเร็งในปอด ก็มีใ้หมายความว่า การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคมะเร็งในปอด และในทำนองเดียวกันโรคมะเร็งในปอดก็มีใ้เกิดขึ้นเพราะการสูบบุหรี่ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าโรคลักไซ้เจ็บอาจจะเกิดขึ้นได้ในเมื่อมีร่างกายอ่อนแอ และสาเหตุของการที่ร่างกายอ่อนแอ ก็มีอยู่เป็นชนกประการ แม้ว่าจะมีเอาการสูบบุหรี่รวมเข้าไปด้วยก็ตาม การสูบบุหรี่ก็อาจเป็นตัวประกอบเพียงตัวเดียวเท่านั้น อาจมีตัวประกอบอื่น ๆ อีกที่อาจมีอิทธิพลส่งเสริมให้เกิดโรคมะเร็ง หรือสมมุติว่า น้าหนักและส่วนสูง ซึ่งได้มาจากการชั่งและวัดนีสิตชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๑๒๐ คน มีความสัมพันธ์ต่อกัน และใ้สัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างน้าหนักและส่วนสูงของนีสิตเหล่านั้นเท่ากับ .๖๐ เช่นนี้มีใ้ใ้แสดงว่าน้าหนักเป็นตัวการที่จะกำหนดส่วนสูงใ้ นีสิต หรือส่วนสูงเป็นตัวการกำหนดน้าหนักแต่อย่างใดเสมอ อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงที่ใ้ได้จากการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างน้าหนักและส่วนสูง ก็จะเป็นเครื่องช่วยในการคาดคะเนส่วนสูงของนีสิตเมื่อทราบน้าหนักของเขา หรือคาดคะเนน้าหนักเมื่อทราบว่ส่วนสูงก็ย่อมทำได้ นอกจากนี้ในกรณีที่ใ้ใ้จุนใ้ใ้ นีสิตจำนวน ๑๒๐ คน นั้น เป็นตัวแทน (Representative) ของนีสิตนักศึกษาระดับปีที่ ๑ ของทุกมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ประโยชน์ที่จะใ้ได้จากข้อเท็จจริงนั้น ก็จะสามารถวางกว้างออกไปอีก กล่าวคือสามารถนำไปใ้ใ้กับนีสิตชั้นปีที่ ๑ กลุ่มใ้ใด ๆ ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยใ้

ในกรณีใ้ข้อมูลทั้งสองเป็นคะแนนจากแบบทดสอบ (Test) สองชนิด เช่นแบบทดสอบระดับสติปัญญา (Intelligence Test) และแบบทดสอบวัดสันฤทธิผล

(Achievement Test) ผลที่ได้จากการศึกษาสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสอง ก็จะเป็นประโยชน์ในการทำนายความสำเร็จในการศึกษา (Academic Success) ระดับต่าง ๆ เป็นอย่างดี การที่สามารถขบ่งชี้ได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะและคุณสมบัติเช่นไรจึงจะสามารถเรียนผ่านการศึกษาในระดับหนึ่ง ๆ ได้นั้น เป็นการช่วยป้องกันการออกจากโรงเรียนกลางคัน (Drop Out) อันเนื่องมาจากขาดสมาธิในการเรียน เนื่องจากการออกจากโรงเรียนกลางคันเป็นการลงทุนที่ไร้ผล ทั้งในด้านการเงินและผู้จัดการศึกษา เป็นการท้อเวลาโดยเปล่าประโยชน์ จึงได้มีการพยายามแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน การแนะนำการศึกษาและการทำนายความสำเร็จในการศึกษา (Educational Guidance and Prognosis) ก็อาศัยข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพัทธ์มาประกอบการพิจารณา การหาความสัมพันธ์ของข้อมูลแต่ละอัน เป็นวิธีหนึ่งที่จะเป็นประโยชน์สำหรับการแก้ปัญหาดังกล่าว จึงมีผู้สนใจศึกษาในเรื่องนี้มากมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีคะแนนจากแบบทดสอบต่าง ๆ ทางจิตวิทยา (Psychological Test) บาง คะแนนสอบต่าง ๆ จากโรงเรียนบ้าง เป็นตัวทำนาย (Predictor) ในขณะที่ยังไม่มียแบบทดสอบมาตรฐานชนิดใด ๆ สำหรับที่จะใช้กับนักเรียนไทยโดยเฉพาะ การศึกษาในเรื่องนี้เท่าที่ทราบอยู่ในประเทศจึงต้องอาศัยคะแนนสอบจากโรงเรียนไปก่อนก่อน อย่างไรก็ตามสภาพการในปัจจุบัน การสอบกันจะเป็นวิธีการที่น่าเชื่อถือได้ก็กว่าวิธีอื่น เพราะว่า "การสอบคือกระบวนการอันมีระเบียบที่จะให้เปรียบเทียบพฤติกรรมของคนตั้งแต่สอบคนขึ้นไป" ท้ายเหตุนี้การสอบจึงเป็นที่นิยมกันแพร่หลาย และคะแนนจากการสอบก็เอกลายมาเป็นข้อมูลประกอบการวินิจฉัยที่สำคัญ ๆ

รายงานการวิจัยจากต่างประเทศ

มีรายงานการวิจัยที่อาศัยคะแนนจากการสอบเป็นข้อมูลสำคัญ โดยเฉพาะรายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับการวิจัยเรื่องนี้หลายฉบับด้วยกัน ดังจะยกมาเป็นตัวอย่างต่อไปนี้

* Cronbach, Lee J., Essentials of Psychological Testing New York: Harper and Brothers, 1949, p.11

ค.ศ. ๑๙๓๔ ซึเกล (๒๔) วิจัยเรื่องการทำนายความสำเร็จในมหาวิทยาลัย ซึเกลได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนหมวดวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยกับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบต่าง ๆ ทางจิตทั่วไป (General Mental Test) พบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ กับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบต่าง ๆ ทางจิตทั่วไป เท่ากับ .๓๘, .๓๒, .๓๖, (.๓๖) และ .๔๒ ตามลำดับ จึงถือว่าเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ค.ศ. ๑๙๓๔ ไรอันส์ (๒๗) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ที่ปรากฏระหว่างความบากบั่น ระดับสติปัญญาและความสำเร็จในการศึกษาในมหาวิทยาลัย ของนิสิตชั้นปีที่ ๓ พบว่าสหสัมพันธ์แบบมัลติเพิล ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนิสิตกับความบากบั่นและระดับสติปัญญา มีค่า $R = .๗๓$ เป็นความสัมพันธ์ที่ถือว่าสูงมาก

ค.ศ. ๑๙๔๐ เพรสคอต และ การ์แรทสัน (๒๘) วิจัยพบว่าสหสัมพันธ์ของตัวประกอบต่าง ๆ เช่น ความขยัน ความบากบั่น ความสามารถในการแบ่งเวลา ฯลฯ กับคะแนนสอบของนิสิตมหาวิทยาลัยในภาคการศึกษาแรกได้ค่า r โดยเฉลี่ยประมาณ .๖๐ จึงถือว่าเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ค.ศ. ๑๙๕๓ รอมม์ (๒๖) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจต่าง ๆ และสัมฤทธิ์ผลในการสอบของนิสิตฝึกสอน โคมใช้นิสิตฝึกสอนจำนวน ๓๗๗ คน ของมหาวิทยาลัยอินเดียนา ระหว่างปี ๑๙๕๐ - ๑๙๕๑ ปรากฏว่าความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจกับคะแนนเฉลี่ยตลอด ๔ ปีการศึกษา ความสนใจกับระดับสติปัญญา ความสนใจกับความสำเร็จในการฝึกสอน เป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในเกณฑ์ดี และความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการฝึกสอนกับคะแนนเฉลี่ยตลอด ๔ ปีการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการฝึกสอนกับระดับสติปัญญา ก็จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดีเช่นเดียวกัน

ค.ศ. ๑๙๕๖ คามีโก โมรอันท์ และ พวาทท์ (๒๙) สามคนได้ร่วมกันทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบความถนัดแบบมัลติเพิล (Multiple Aptitude Test) และสัมฤทธิ์ผลของนิสิตในจูเนียร์คอลเลจ (Junior College) เพื่อทดสอบความสามารถในการวัดได้จริงของแบบทดสอบความถนัดนั้น โคมใช้คะแนนจากแบบทดสอบและคะแนนเฉลี่ยของนิสิตที่ได้จากภาคศึกษาระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนมกราคม ของ

มีสิทธิจำนวน ๔๕๐ คน ปรากฏผลโดยสรุปว่าคะแนนที่ไต่จากแบบทดสอบ MAAT มีนัยสำคัญ
 ท่อที่จะใช้หาว่าความสำเร็จในการเรียนไต่

ค.ศ. ๑๔๖๐ ทัมพรีย์ (๒๓) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการร่วมกิจกรรมนอก
 โรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จากโรงเรียนต่าง ๆ รวม
 ๔ โรงเรียนด้วยกัน เป็นจำนวนนักเรียนชายหญิงรวม ๖๐๐ คน ซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจและ
 สังคมสมดุบกัน ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยไต่มาจากคำคอนในแบบสอบถามและการสัมภาษณ์
 ปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูง ใช้เวลาในการร่วมกิจกรรมนอก
 โรงเรียนค่อนข้างมาก กิจกรรมดังกล่าวไต่กิจกรรมประเภทการอ่าน ศิลปะ และสังคม
 ส่วนนักเรียนในกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนต่ำ ใช้เวลาในการร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียน
 เหมือนกัน แต่เป็นกิจกรรมประเภทดูโทรทัศน์ ร้องเพลง และการเล่นเกมส์ (Games)
 ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนในด้านการอ่านและ
 วิชาภาษาอังกฤษกับกิจกรรมนอกโรงเรียนมีค่าเป็นบวก และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผล
 ในการเรียนในวิชาอื่น ๆ มีค่าเป็นลบ

ค.ศ. ๑๔๖๑ ชาวด แพร่ฤกษ์ (๒๔) วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของแบบทดสอบ
 ประเมินพิเศษสำหรับนิสิตชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยอินเดียนา ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง ๕ ชนิด
 ที่ใช้ในการวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เลขคณิต ศัพท์ เวียงความ และแบบทดสอบมาตรฐาน
 Step (Sequential Test of Educational Progress) ใช้ทำนายได้คือ
 สูงสำหรับภาคแรกของการศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยมี $R = .๕๗$

ค.ศ. ๑๔๖๑ ประคอง คินเสถียร (๓๐) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน
 จากแบบทดสอบความถนัดในการเรียนกับคะแนนเฉลี่ยในหมวดคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ ๒ (Grade 9) ของโรงเรียนสหวิเทศมหาวิทยาลัยอินเดียนา โดยใช้
 ประชากรนักเรียนชายหญิงจำนวน ๔๐ คน อนึ่ง การวิจัยเรื่องนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่าง
 ระหว่างเพศ พื้นฐานการเรียน และสาเหตุอื่น ๆ ทางจิตวิทยา ผลของการวิจัยปรากฏว่า
 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนคณิตศาสตร์เฉลี่ยกับคะแนนจากแบบทดสอบความถนัดในการเรียน
 โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพทางจิตของ คาลิฟอร์เนีย (California Test of Mental
 Maturity) ไต่ค่า $r = .๖๔๖$ และมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = ๕\%$ แสดงว่ามีความสัมพันธ์

สองพันในระดัฒปานกลาง

ก.ศ. ๑๖๒ แอนเดอร์เซน และ สเปเซอร์ (๑๘) วิจัยเรื่องการปรับคนและ
 ความสามารถในการทำนายความสำเร็จในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะวิทยาศาสตร์และ
 อักษรศาสตร์ (College of Science, Literature, and the Arts) และ
 สถาบันเทคโนโลยี (Institute of Technology) ของมหาวิทยาลัยมินนิโซตา
 โดยแบ่งนิสิตทั้งสองกลุ่มออกเป็นพวกละสามกลุ่ม ตามคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ MMPI
 (Minnesota Multiphasic Personality Inventory) คือ กลุ่มปกติ
 (Normal) กลุ่มวิเศษ (One Peak) และกลุ่มมีการปรับคนเอา (Maladjusted)
 ปรากฏว่านิสิตจากคณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ เหนือนิสิตจากกลุ่มแรก ความสัมพันธ์
 ระหว่างคะแนนสอบได้ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนเฉลี่ย (Grade Point
 Average) ในชั้นปีที่ ๑ ได้ค่า $r = .๕๕๗$ กลุ่มที่สองได้ค่า $r = .๕๕๕$ และกลุ่มที่
 สามได้ค่า $r = .๕๐๕$ ส่วนนิสิตหญิงกลุ่มแรกได้ค่า $r = .๕๑๕$ กลุ่มที่สองได้ค่า $r = .๕๑๕$
 และกลุ่มที่สามได้ค่า $r = .๕๕๐$ ในขณะที่ความสัมพันธ์ของสถาบันเทคโนโลยี ซึ่งนำมาวิจัยนัก
 เหนือนิสิตชาย ปรากฏผลของการวิจัยว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบได้ในชั้นมัธยม
 ศึกษาคอนปลายกับคะแนนเฉลี่ยในชั้นปีที่ ๑ ของนิสิตกลุ่มแรกได้ค่า $r = .๕๑๐$ กลุ่มที่สอง
 ได้ค่า $r = .๕๕๐$ และกลุ่มที่สามได้ค่า $r = .๕๕๗$ ทั้งนี้เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้วอาจสรุปได้ว่า
 ได้ว่า สัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์จากผลของการวิจัยเรื่องนี้ อยู่ในระดัฒปานกลางทั้งสิ้น

ก.ศ. ๑๖๕ ทิชีย์ (๑๗) วิจัยเรื่องการปรับคนและการทำนายสัมฤทธิผลในการ
 เรียนของนิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะบริหารธุรกิจ (College of Business Administration)
 ของมหาวิทยาลัยเดนิเวอร์ (University of Denver) โดยใช้ข้อมูลจากนิสิตชาย
 ทั้งหมด ๕๕ คน โดยแบ่งนิสิตออกเป็นสามกลุ่ม ตามคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ GZTS
 (Guildford Zimmerman Temperament Survey) คือกลุ่มบวก กลุ่มปานกลาง
 กลุ่มลบ ปรากฏว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบได้ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนเฉลี่ย
 ในชั้นปีที่ ๑ ของนิสิตกลุ่มแรกได้ค่า $r = .๖๕๐$ กลุ่มที่สองได้ค่า $r = .๕๐๕$ และกลุ่มที่
 สามได้ค่า $r = .๕๑๐$ สัมประสิทธิ์สัมพันธ์จากผลของการวิจัยเรื่องนี้ อยู่ในระดัฒปานกลางทั้งสิ้น

การศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ของคะแนนสองชุด หรือคะแนนจากการสอบสองครั้ง ของนักเรียนกลุ่มหนึ่ง ๆ ซึ่งเป็นผลของการวิจัยที่ทำอยู่ในประเทศ คะแนนชุดหนึ่งมักได้มาจากคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ ชั้นปีที่ ๕ หรือหกตอนนั้นเรียกว่า ชั้นเตรียมอุดมศึกษาปีที่ ๒ นั้นเอง ส่วนคะแนนอีกชุดหนึ่งก็ได้มาจาก การสอบคัดเลือก หรือคะแนนเฉลี่ยในมหาวิทยาลัย เป็นต้น จะขอยกตัวอย่างรายงานการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับของ มาให้ดูพอเป็นสังเขป เพื่อที่จะได้เปรียบเทียบกับรายงานการวิจัยที่ได้หลักฐานมาจากต่างประเทศ ซึ่งในต้นทศวรรษถึงประเทศสหรัฐอเมริกาโดยเฉพาะ

รายงานการวิจัยภายในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๐๔ วิทยุ สาร (๔) วิจัยเรื่องความสำเร็จในการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยเปรียบเทียบกับการศึกษาชั้นเตรียมอุดมศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาตรีที่ออกจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๔๘๔ - ๒๕๐๓ ผลของการวิจัยปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมชั้นเตรียมอุดมศึกษา กับคะแนนเฉลี่ยทุกวิชาทุกปีการศึกษาได้ค่า $r = .๓๔๔$ เป็นสหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ α สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

พ.ศ. ๒๕๐๕ วิทยุ สาร (๔) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกของสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ กับคะแนนสอบโลกกลางปี และลักษณะสำคัญบางประการของนิสิตที่ • จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวิชาเกี่ยวกับสอบคัดเลือกขอสอบของสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติกับการสอบโลกกลางปี ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์ (อักษรศาสตร์) วิชาภูมิศาสตร์ - ประวัติศาสตร์ $r = .๖๐$ ภาษาอังกฤษ $r = .๓๓$ และภาษาไทย $r = .๐๓$ และสำหรับนิสิตคณะอักษรศาสตร์ วิชาภูมิศาสตร์ - ประวัติศาสตร์ $r = .๔๖$ ภาษาอังกฤษ $r = .๖๓$ และภาษาไทย $r = .๓๓$ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยเฉลี่ยแล้วนี้อยู่ในระดับปานกลาง

พ.ศ. ๒๕๐๖ ประถม ทองใบ (๑๒) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก และคะแนนสอบปลายปีเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรากฏว่า สำหรับวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้ค่า $r = .๓๕๔$ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา ได้ค่า $r = .๒๔๗$

วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ ค่า $x = .๒๒๒$ โรงเรียนฝึกหัดครูธนบุรี ค่า $x = .๕๔๔$ โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ค่า $x = .๑๕๒$ ค่า x ทั้งกล่าวแล้วมีนัยสำคัญที่ระดับ α ส่วนโรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร ค่า $x = -.๐๓๒$ และไม่มีนัยสำคัญทั้งที่ระดับ α และที่ระดับ ϵ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางค่อนข้างต่ำหรือค่อนข้างต่ำทั้งสิ้น นอกจากโรงเรียนฝึกหัดครูพระนครเพียงโรงเรียนเดียว ที่อาจกล่าวได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนสอบปลายปี เฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์เลย

พ.ศ. ๒๕๐๒ บุญธรรม ยะติพันธ์ (๑๑) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชาเอกของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน สาขามัธยมศึกษา ในชั้นปีที่ ๑-๔ กับชั้นปีที่ ๑-๒ ปีการศึกษา ๒๕๐๓ - ๒๕๐๕ ปรากฏว่านิสิตรุ่นปีการศึกษา ๒๕๐๓ วิชาภาษาไทย ค่า $r = .๔๑$ ภาษาอังกฤษ ค่า $r = .๔๒$ และประวัติศาสตร์ ค่า $r = .๔๒$ รุ่นปีการศึกษา ๒๕๐๔ วิชาภาษาไทย ค่า $r = .๒๓$ ภาษาอังกฤษ ค่า $r = .๒๔$ และประวัติศาสตร์ ค่า $r = .๑๔$ รุ่นปีการศึกษา ๒๕๐๕ วิชาภาษาไทย ค่า $r = .๔๑$ ภาษาอังกฤษ ค่า $r = .๒๔$ ส่วนวิชาภาษาไทยนั้น ไม่มีผู้เลือกเรียน จะเห็นได้ว่าค่าของ r ส่วนมากแสดงความสัมพันธ์ระดับปานกลาง นอกจากวิชาภาษาอังกฤษวิชาเดียวที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์สูงมาก

พ.ศ. ๒๕๐๓ อรุณ เอกไชย (๑๓) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และคะแนนสอบไล่ประโยคเตรียมอุดมศึกษา เฉพาะหมวดวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมอุดมศึกษา แผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๐๒ - ๒๕๐๓, ๒๕๐๓ - ๒๕๐๔, ๒๕๐๔ - ๒๕๐๕ ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามลำดับปีการศึกษาดังนี้ คือ .๑๒, .๑๔ และ .๒๕ จัดว่าเป็นความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

พ.ศ. ๒๕๐๓ ศรีนวล ศิริมิถินทร์ (๑๓) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และคะแนนสอบไล่ประโยคเตรียมอุดมศึกษา เฉพาะหมวดภาษาอังกฤษของนักเรียนเตรียมอุดมศึกษา แผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๐๒ - ๒๕๐๓, ๒๕๐๓ - ๒๕๐๔, ๒๕๐๔ - ๒๕๐๕ ปรากฏว่าค่า r ตามลำดับ

ปีการศึกษา ทั้งปีคือ ๕๕๗, ๕๐๘ และ ๕๗๑ จัดว่าเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

จากรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็นเครื่องชี้ให้ทราบว่า ข้อมูลต่าง ๆ ที่นำมาศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกันในระดับใด การที่จะบอกว่าข้อมูลสองชุดมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง ระดับสูงหรือต่ำนั้น นอกจาก จะดูจากขนาดของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้ว ยังต้องพิจารณาลักษณะของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ด้วย ตัวอย่างเช่น สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบ ความถนัดในการเรียน (Academic-Aptitude Test) ชนิดหนึ่งชนิดใดกับคะแนนเฉลี่ยในมหาวิทยาลัย โดยปกติแล้วก็มีค่าอยู่ในระหว่าง .๕๐ ถึง .๖๐ ทั้งนี้^๒ เพราะ ฉะนั้นในการวิจัยครั้งใด ๆ ที่เกี่ยวกับคะแนนจากแบบทดสอบหรือการสอบประเภทใดก็ตามเมื่อได้ค่า r อยู่ในระหว่าง .๕๐ ถึง .๖๐ จึงกล่าวได้ว่าข้อมูลคู่หนึ่งมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง คือเมื่อได้ค่า r สูงกว่านี้ หรือต่ำกว่านี้ จึงเรียกว่า r นั้น มีค่าอยู่ใน เกณฑ์สูงหรือต่ำ แล้วแต่กรณี รายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่ยกมาข้างต้นนั้น ได้จัดอยู่ใน ประเภทยังอื่น

^๒ Edwards, Allen L., Statistical Methods for the Behavioral Sciences, (New York, Holt, Rinehart and Winston, 1954) p.145